

СЕКЦІЯ 2

Економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності)

Бержанір І. А.,

к.е.н.

**Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини**

Гвоздєй Н. І.,

к.е.н.

Уманський національний університет садівництва

**СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ЛІЗИНГУ В УКРАЇНІ**

Як свідчить зарубіжний досвід лізингових відносин, одним із шляхів залучення капіталу для підприємств є лізинг. Лізинг – це доволі складне і багатостороннє економічне явище, яке поєднує в собі операції купівлі, продажу, оренди, кредитування та інвестування фінансової і підприємницької діяльності.

Лізинг позитивно впливає на економіку будь-якої країни, оскільки він дозволяє прискорити розвиток підприємств агропромислового комплексу, збільшити обсяги реалізації нового обладнання, поліпшити конкурентне середовище на фінансовому ринку та здійснити технічне і технологічне переоснащення підприємств. Виступаючи ефективним механізмом оновлення техніки та технологій, лізинг одночасно є дієвим засобом у збільшенні обсягів реалізації продукції виробників техніки, сприяє розвитку виробництва, впровадженню науково-технічного прогресу та створення нових робочих місць.

Ринок лізингових послуг в Україні перебуває на стадії розвитку і потребує вивчення позитивного досвіду лізингових відносин зарубіжних країн для підвищення конкурентоспроможності вітчизняного бізнесу у країнах з розвинутою ринковою економікою. Не зважаючи на цілий ряд перешкод на

шляху здійснення лізингових операцій, в Україні уже на сьогодні існують його переваги порівняно з іншими джерелами фінансування:

– можливість використання нових високих технологій без значних додаткових капіталовкладень;

– нижчі вимоги до застави, оскільки в лізингу лише обладнання є предметом застави без будь-якого додаткового забезпечення, що суттєво збільшує доступність нового обладнання;

– посилює конкуренцію між банками та лізинговими компаніями, знижує вплив на позичковий відсоток, що стимулює приплив капіталів у виробничу сферу [1].

Отже, лізинг виступає як комерційний кредит, що дає можливість придбати нове обладнання і технології, а також нарощувати збут виготовленої продукції і є ефективним важелем маркетингу для виробників. Для України розвиток лізингу є особливо актуальним, оскільки підприємства змушені фінансувати інвестиції переважно із власних коштів, оскільки кредити банків, кошти інститутів спільного інвестування та інші джерела зовнішнього фінансування складають порівняно невеликий відсоток від загального обсягу капітальних вкладень в економіці.

Вдосконалення законодавства та нормативно-правової бази щодо лізингу, дозволить прискорити розвиток лізингової галузі внаслідок забезпечення більшої економічної привабливості та здешевлення лізингових послуг, розширити доступ до джерела фінансування придбання обладнання для малих і середніх підприємств та сільськогосподарських підприємств, які не мають доступу до банківських кредитів, не користувались лізингом або для яких лізинг є занадто дорогим в сучасних умовах.

Україна значно відстає за показниками лізингу від постсоціалістичних країн. Безумовно, за наявності ряду факторів, що гальмують розвиток лізингу, а саме: недосконалість правового регулювання, недостатність розвитку інфраструктури ринку лізингу, обмеженість джерел фінансування, несприятливе податкове законодавство, фінансовий лізинг в країні розвивався швидшими темпами [2].

Отже, лізингові операції – відносно новий вид діяльності фінансових установ в ринковій економіці, але його запровадження та вдале використання є досить потужним альтернативним джерелом поповнення матеріально-технічного забезпечення. Україні потрібно уже сьогодні створити всі умови для використання переваг лізингу.

Для прискорення темпів розвитку лізингу в Україні необхідно:

- провести демонополізацію виробництва основних засобів;
- надавати податкові пільги щодо операцій з міжнародного лізингу для ввезення на територію України високотехнологічного устаткування;
- створити лізингові центри, які б спеціалізувалися на обслуговуванні малих підприємств;
- відкривати лізингові відділи і дочірні компанії при машинобудівельних заводах;
- надавати лізингодавцю податкові пільги при придбанні вітчизняного обладнання;
- розробити державну програму підтримки лізингу, яка б передбачала залучення банківського сектору до розвитку лізингових послуг.

Активне впровадження лізингових операцій сприятиме оновленню основних засобів завдяки збільшенню доступу підприємств до зовнішніх джерел фінансування інвестицій, розвитку малого та середнього бізнесу. Окрім того, розвиток лізингу стимулюватиме підвищення ефективності кредитної політики банків у результаті створення конкурентного середовища між джерелами фінансування.

Список літератури:

1. Прокопенко О. В. Лізинг як інструмент інноваційного розвитку сільськогосподарських підприємств / О. В. Прокопенко, В. А. Омеляненко // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2015. – № 2. – С. 150–158.
2. Левченко Л. В. Фінансовий лізинг у системі забезпечення інвестиційного розвитку в Україні / Л. В. Левченко // Бізнес Інформ: міжнар. наук. екон. журнал. – 2016. – № 10. – С. 112–115.